

9de Møde.

Mandag den 21. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmændenes for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Jacob Christensen) er modtaget et Andragende fra Beboere af Svejlbæk, Sejs, Haarup Mark og Ry Skov om, at der maa blive anlagt et Lade- og Lossespor ved Svejlbæk Holdeplads.

Andragendet vil til sin Tid blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Under de sidste Dages Forhandlinger har man jævnlig beskæftiget sig med Socialdemokratiet og Arbejderne. Den højtærede Konseilspræsident har ogsaa beskæftiget sig dermed og har udtalt, at Folk, der vare ansatte i Statens Tjeneste, Tjenestemænd, ikke maatte lave Strejke eller Obstruktion, idet det vilde være Oprør, hvis man begyndte paa noget saadant. Det har været ret interessant at høre disse Udtalelser lige som andre Udtalelser, der ere faldne fra ærede Medlemmer af Regeringspartiet om den socialistiske Stat.

Det er Højres gamle Ord, man her serverer igen, naar det er sagt, at hvis Tjenestemænd gøre Obstruktion eller Strejke, er det ensbetydende med Oprør. Den Gang vi havde Affæren ved Holstebro, Jyderup og Brønderslev, stod man op fra Højres Side og sagde, at Venstre var et Parti af Oprørere, det var et Parti, man skulde vogte sig for, fordi det ikke respekterede den Øvrighed, der var indsat af Gud. Og hvad svarede Venstre paa det? De sagde, at det skulde Højre tale saa

smaat om, det Højre, som i sin Tid selv havde truet med at gribe til Fortvivlelsens Selvhjælp. Men naar der nu findes Tjenestemænd i Staten, som vilde sige: Hvis de Løfter, der ere givne os her i dette Efteraar, ikke skulle blive opfyldte, hvis man fra Regeringens og Regeringspartiets Side vil koble disse Forslag sammen med andre uvedkommende Ting, med Forlig om Valgretten, med Toldloven eller andre Lønningslovene uvedkommende Ting, som Tjenestemændene ingen Indflydelse have paa, hvis man vil gøre det, skønt man har erkendt, at vi trænge til bedre Kaar, ville vi opsigte vore Pladser i Statens Tjeneste, og vi ville anmode andre om at lade være at tage disse Pladser, før vi have opnaaet det, der er givet os Løfte om, da kan jeg ikke tænke mig, at Regeringen vilde sige, at dette var Oprør. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Konseilspræsident vil erklære Landet i Belejringstilstand og sige, at Tjenestemændene ere Oprørere, fordi de benytte deres lovlige Ret til at opsigte deres Stillinger.

Hvad Obstruktion blandt Jernbanens Funktionærer angaar, undrer det mig, at den ikke er sat i Scene tidligere. Saaledes som Sparesystemet er etableret, er der paa adskillige Stationer og Holdepladser et saa lille Personale, at hvis Reglementet skulde overholdes, vilde det være umuligt at holde Toggangen vedlige. Og hvis disse Folk sagde: Vi kunne ikke klare Tjenesten, vi maa have større Mandskab, og vi agte for en Gangs Skyld at holde Reglementet til Punkt og Prikke, saa var det Obstruktion. Jeg kan ikke tænke mig, at det skal være ensbetydende med Oprør.

Jeg synes, det er meget letsindigt af Regeringen at sige, at Strejke og Obstruktion ere ensbetydende med Oprør. Hvad ville Tjenestemændene sige? De ville sige: Den høje Regering har selv givet os Anvisningen. Hvad var det, der passerede i Januar 1905? Det var dette, at der var nogle Ministre, som opsagde deres Pladser. De vare godt tilfredse med dem, det var ikke af den Grund, men de vilde have en Mand fjernet — det er jo ogsaa en Strejkegrund —, og saa sagde de: Tilgang fra-bedes, indtil Forholdene ere ordnede. Det lykkedes dem paa denne Maade at faa